

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קכ"ו ע"ב

פרשת חיי שרה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עבד חרשוי בגין דיכול לאַעקרא לון לישראל ולא יכיל.

תרגום לעברית

אמר לו, וְהָרִי כְתוּב וְלֹא הָלַךְ כְּפַעַם בְּפַעַם לְקִרְאָת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל הַמְדָּבָר פָּנָיו? אָמַר לוֹ, הֵצֵד הַתַּחְתּוֹן שָׁבָא מְרוּחַ הַטְּמָאָה שְׁלֹמֶעֱלָה הִיא רוּחַ טְמָאָה שְׁשׁוּלֶטֶת בַּמְדָּבָר, כְּשֶׁעָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעֵגֶל כְּדִי לְהַטְמִיא עָמוֹ, שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן. וּבְכָל עֲשֵׂה אֶת כְּשָׁפָיו, כְּדִי שְׁיֻכַּל לַעֲקֹר אֶת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יָכֹל.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי האי דאמרת בקדמיתא דכד נחש אתא על חוה אטיל בה זוהמא שפיר, אבל הא תנינן דכד קאימו ישראל על טורא דסיני פסק מנייהו זוהמא. ישראל דקבילו אורייתא פסק מנייהו זוהמא, אבל שאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות דלא קבילו אורייתא לא פסקא זוהמא מנייהו.

אמר רבי יוסי, מה שאמרת בראשונה, שפאשר הנחש בא על חוה הטיל בה זמהא - זה יפה. אבל הרי שנינו, שפאשר עמדו ישראל על הר סיני, פסקה מהם הזהמא. וכשישראל קבלו תורה, פסקה מהם הזהמא. אבל שאר העמים עובדי עכו"ם שלא קבלו התורה, לא פסקה מהם הזהמא.

טקסט הזהר

אמר ליה שפיר קאמרת, אבל תא חזי, אורייתא לא אתיהיבת אלא לדכורי דכתיב, (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. דהא נשי פטירין מפקודי אורייתא.

תרגום לעברית

אמר לו, יפה אמרת! אבל בא ראה, התורה לא נתנה אלא לזכרים, שכתוב (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. שהרי נשים פטורות ממצוות התורה.

טקסט הזהר

ועוד דאחדרו כלהו לזהמתן כקדמיתא בתר דחטו, ואתתא קשיא לאתפרשא זוהמא מנה יתיר מגברא. ובגין כך אשתכחו נשין בחרשיא ובזוהמא דא יתיר מגוברין. דהא נשיא מסטרא דשמאלא קא אתיין ואתדבקו בדינא קשיא, וסטרא דא אתדבק בהו יתיר מגוברין כמה דאתמר בגין דאתיא מסטרא דדינא קשיא, וכלא אתדבק ואזיל בתר זיניה.

תרגום לעברית

ועוד, שכלם חזרו לזהמתן כמו בראשונה אחר שחטאו, ומהאשה קשה להפריד את הזהמא יותר מהגבר, ומשום כך נמצאו נשים בכשפים ובזהמא הזו יותר מאשר בגברים. שהרי הנשים באות מצד השמאל ודבוקות בדין הקשה, והצד הזה נדבק בהם

יותר מבגברים, כמו שנתפאר, משום שבאות מצד הדין הקשה, והכל נדבק והולך אחר מינו.

טקסט הזוהר

תא חזי, דהכי הוא כמה דאמינא, דבלעם הוה אסתאב בקדמיתא בגין לאמשכא עליה רוחא מסאבא. כגוונא דא אתתא ביומי דמסאבו דילה אית ליה לבר נש לאסתמרא מנה, בגין דברוח מסאבא אתדבקת ובההוא זמנא אי איהי תעביד חרשין אצלחו בידהא יתיר מזמנא אחרא, דהא רוח מסאבא שריא עמה, ועל דא בכל מה דקריבת אסתאב, כל שפן מאן דקריב בהדה. זכאין אינון ישראל דקודשא בריה הוא יהיב לון אורייתא ואמר לון (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה אני יי.

תרגום לעברית

בא ראה שפך הוא כמו שאמרתי - שבלעם היה נטמא בראשונה כדי להמשיך עליו רוח של טמאה. כמו זה האשה בימי טמאתה יש לאדם להשמר ממנה, משום שנדבקת ברוח של טמאה, ובאותו הזמן אם היא תעשה כשפים - יצליחו בידה יותר מבזמן אחר, שהרי רוח טמאה שורה עמה, ועל כן לכל מה שמתקרבת - נטמא, כל שפן מי שקרב אליה. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה ואמר להם (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה אני ה'.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

אמר ליה האי מאן דאסתכל בצפצופוי דעופי אמאי אקרי נחש. אמר לו דהא מההוא סטרא קאתי דרוח מסאבא שריא על ההוא עופא

אמר לו, מי שמסתכל בצפצופי העופות למה נקרא נחש? אמר לו, שהנה מאותו הצד באה, שרוח טמאה שורה על העוף והוא ומודיע דברים בעולם. וכל רוח טמאה דבוקים בנחש ובאות לעולם, ואין מי שינצל ממנו בעולם, שהרי הוא נמצא עם הכל עד הזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להעבירו מן העולם, כמו שנאמר, שכתוב (ישעיה כה) בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו'. וכתוב (זכריה ג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ וגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרשיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.